

SMOKESTACK BLUES – Extra nyhetsbrev 6/5 2015 (nr 4-2015)

Tallhammarsvägen 9, 186 33 Vallentuna

tommy@smokestackblues.com 0700-22 65 69

www.smokestackblues.com

STÄNGT 7-11 maj

Rättelse i brev 3-2015: Länken här nedan till Agram Records blev felaktig. Rätt är www.agramblues.nl.

Guido van Rijn har i decennier publicerat och ställt samman LP/CDn, som blivit prisbelönda. Otroligt genomarbetade och snyggt producerade. Smokestack har inte haft hans produktioner på många år. Men när hans senaste, 3-CDn *Deep south piano* är "Record of the Month" i *Blues & Rhythm*, tänkte jag att nu är det jäklar i mig dags ta in den och flera av hans CDn på **Agram Blues**.

Fullständiga titeln för ovannämnda 3-CD är *Deep south piano: The music of Little Brother Montgomery, his family, friends and peers. 1968 and 1972 US home recordings by Karl Gert Zur Heide*. (AB3CD 2026) 245:-.

Chris Smith i *Blues & Rhythm*: "Valuable and enjoyable music; good notes, acceptable sound and interesting photographs make this a compilation done right, and to acquire, alike for its historical and its entertainment value."

Guido har ju med avstamp i president Roosevelt publicerat böcker med ackompanjerande skivalbum med musik, som anknyter till USA:s presidenter hela vägen fram till Obama – nio album har det blivit om jag räknar rätt. Här nedan är låtarna (i böckerna är ca 100 texter nedtecknade med utförliga kommentarer). Varje CD har en booklet med presentation av varje låt på skivan. Detaljerad info: www.agramblues.nl.

*****

Birdlegg med sitt komp jobbade stenhårt och gjorde en lysande spelning på Akkurat i Stockholm. Här är en recension från hans spelning i Växjö. Ursprungligen publicerad i *Smålandsposten*.

Birdlegg

Plats: Kafe De Luxe.

Tid: Lördagen den andra maj.

Längd: 110 minuter plus paus.

Publik: Tämligen smockat.

Bäst: Atmosfären, glädjen och drivet.

- Are you drunk yet? Varje gång jag varit i Sverige har ni varit fulla som ägg, konstaterar Birdlegg och publiken jublar. Bitvis är det humorföreställning. Publiken jublar redan när han kommer in på scenen och förutsättningarna för en kväll utöver det vanliga finns från start.

Bluesen bytte skepnad under sextioalet. Den gick från att främst ha en färgad publik till att främst ha en vit publik. Dåtidens stora namn, bland andra Muddy Waters och Howlin' Wolf, hade till stor del fallit i glömska i hemlandet och kom till Europa och spelade för en ny stor publik. Bluesen gick också mot att vara en sorts musik man satt ner och lyssnade på.

Men Birdlegg är den gamla sortens underhållare. Kafe De Luxe förvandlas till en jukejoint i den amerikanska södern. Han dansar, hoppar runt, skämtar, hetsar publiken och bjuder på alla knep han lärt sig under sina 68 år. Både till energi, kroppsspråk och spelglädje ser han mer ut att vara 18. Och han har en pojkkaktig charm, både när han friar till en kvinna i publiken och när han förklarar att han är från Texas och där tar man sin hatt på allvar. I alla fall på skämtsamt allvar. You can take my woman, but don't take my hat. Det är inte en sorts blues som lägger pannan i djupa veck. Nu ska vi ha kul - äta, dricka, dansa och glömma alla bekymmer. I alla fall så länge musiken varar. Någon tycker att han tramsar för mycket.

Eget blandas med bland andra Kingarna BB och Albert och Muddy Waters. Allt avslutas lite oväntat med James Brown och några rader från Sly & The Family Stone. Ännu mer oväntat är att Maria Johansson - som är i Växjö för att spela på teatern - gästar med ett litet medley och sjunger skiten ur Hound dog.

Med sig på scen har Birdlegg vapendragaren Eddie Stout på bas, Clas Olofsson på gitarr och Fredrik Landh på trummor. De köttar bitvis på rejält, oftast svänger det, har uppenbart kul och det gör inget att låtarna ibland blir snarlika. Birdlegg själv sjunger och spelar munspel i samma skola som Sonny Boy Williamson II som han berättar en anekdot om. Stilen är så ålderdomlig - musiken tar ofta avstamp i femtiotalet - att han på något sätt gått varvet runt och visar en väg framåt för en musikstil som ibland riskerar att bli parodi på sig själv. Så här publikfriande är det numera få bluesartister som vågar vara, kanske är de rädda för att inte tas på allvar.

Ola Claesson

Birdlegg och Clas Olofsson. Foto: Ola Claesson.

Vi har några ex av Birdleggs CD på Dialtone för extrapris 165:-. Den är inspelad 2013 och han kompas i olika konstellationer av eliten av musiker i Austin: Mike Keller och Omar Dykes, gtrs; Kaz Kazanoff, sax; Nick Connolly, pno; Johnny Bradley, upright bass; Jason Moeller, drums. Producer: Eddie Stout.

8 låtar skrivna av Gene "Birdlegg" Pittman. Plus *I'll play the blues* (for you) och tre "covers".

Living Blues: "Birdlegg also demonstrates stylistic dexterity with the variety of compositions on display here, from crawling slow blues (*Restraining order blues*) to swing (747), and lazy Jimmy Reed shuffles (*You upset my mind*) to funk-blues (*Don't sit down at the table*)."

Fick just hem en sändning från **Wolf Records** i Österrike. Nytt där är en CD med **Henry Townsend**, *Original St. Louis blues live*. Det är inspelat i Österrike 1980 inför en entusiastisk publik. Frugan **Vernell** medverkar också på ett par låtar. Henry växlar mellan gitarr och piano. Och det är grymt bra! Vilken man att lira och sjunga! Excellent ljud med bra publikåtergivning. 👍👍👍👍👍👍👍

Floodin' in Vallentuna! Vårfloden är här. Record River svämmas över!! Vi väntar in skivor på Ace/Kent, JSP, Malaco, Nehi, Bear Family... Check 'em out!...